

DE MICA EN MICA

De mica en mica i al pas que el temps li marca,
l'estiu fen el seu curs es va atansant,
també lentament, el virus aparca,
al menys així ara ens ho van pregonant.

El temps passa potser massa de presa,
però més o menys sempre ha sigut igual,
si una cosa sembla, que ens corre presa,
passen les hores a pas de pardal.

I si volem que trigui el que interessa,
que siguin hores lentes al passar,
aleshores els segons tenen pressa,
i cap llei no pot pas fer-los parar.

Així és la vida, companys, es la natura,
que marca el ritme de sempre a seguir,
la llei que va posar Déu, encara dura,
és llei sagrada no cal discutir.

Les lleis de la terra són altra cosa,
van al compàs de qui les ha inventat,
tant si t'agraden o com si et fan nosa,
has de complir el que s'ha ta manat.

No estan d'acord els jurats moltes vegades,
si uns diuen si, l'altra els fa veure que no,
que no son lleis que siguin ben trobades,
cada jutge tira pel seu cantó.

Esta vist, qui en mans de la llei es troba,
no sap quant el veredicté és competent,
igual deixen en llibertat qui roba,
que engarjolen a un pobret innocent.

ESTEVE PERICH SALA Cardedeu 2 juny de 2020